

Men netop derfor er det jo så interessant at vide, hvad der er vores udgangspunkt. Vil hr. Steen Gade arbejde for, at de fleksible mekanismer bliver af så lille betydning som vel muligt og dermed, at den nationale indsats bliver så høj som muligt? Det er jo meget vigtigt, at vi herindefra kommer med et mandat, og at et sådant mandat gives til ministeren, evt. også med hr. Steen Gades stemme.

Formanden:

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning. Og så tror jeg, at det er hr. Martin Glerup som ordfører.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jamen det er også et ganske kort og klart svar. De fleksible mekanismer skal spille en så lille rolle som muligt. Hovedvægten skal ligge på de nationale indsats, stod det til mig, men det gør det ikke alene. Stod det til mig, skulle det være hele indsatsen, for det er det, der også vil være med til at presse udviklingen i retning af de nødvendige teknologiskift. Så svaret er et klart ja, så her står vi da skulder ved skulder, forstår jeg.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jamen det beroliger mig da, at vi har en fælles erkendelse af, at vi skal kæmpe så meget som muligt imod de fleksible mekanismer, men hvad indebærer det så konkret? Indebærer det, at vi i dag skal vedtage et forslag til vedtagelse, som giver ministeren mandat til at modarbejde det? Vi skal vel give ministeren et så stærkt mandat som vel muligt?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det stærkest tænkelige mandat i dag er at støtte EU-beslutningen om, at hovedparten skal foretages i eget land. Det er det politisk stærkeste; det er det stærkeste i virkeligheden.

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg mener, at verdens klimaproblemer er for alvorlige til at blive diskuteret på Lomborniveau, og jeg mener, at det er en skam, hvis det er sådan, at hr. Frank Dalgaard vil lege Folketingets Lomborg.

Når det er sagt, så mener jeg, at vi på klimoområdet har et dårligt og et godt budskab. Det

dårlige er, at de 3 mest belastende drivhusgasser er stigende i atmosfæren og stadig stiger med det, der svarer til 1 pct. CO₂ om året. Det gode budskab er, at vi kan gøre noget ved det, og derfor drejer det sig nu om, at vi i Danmark og i de øvrige rige industrilande tager os sammen og i fælles flok gør en målrettet indsats.

Nu er det jo ikke sådan, som hr. Steen Gade siger, at der ikke er nogen gode energiplaner. Jeg mener, at »Energi 2000« og »Energi 21« simpelt hen er de mest ambitiøse energi- og miljøplaner, man har i verden. Her er nogle bindende mål, bindende indførelse af vedvarende energi med en stigning på 1 pct. om året, udfasning af fossile brændstoffer osv. Så dér er vi godt på vej og behøver ikke at gå ind og lave det til en del af finansloven.

Hvis vi ser på det internationalt, så mener jeg, at der er gode pejlemærker for et nødvendigt fælles løft i både Rio- og Kyotoaftalerne. Jeg mener også, at de mange ord, der er sagt, ikke har været sagt forgæves, for de har stille og umærkeligt rykket det internationale samfunds opinion hen imod en mere ansvarlig og målrettet indsats.

Det er rigtigt, som miljø- og energiministeren sagde, at vi som led i Energiudvalgets besøg i USA i sidste måned havde nogle drøftelser med ledende energifolk i Washington. Vi fremhævede jo, at USA med 5 pct. af verdens befolkning, men med 25 pct. af CO₂-udslippet, burde se at overvinde de hurdler og se at få givet Kyoto-protokollen det blå stempel i Kongressen.

Det er rigtigt, at vi er milevidt foran USA, men det gode ved den amerikanske holdning er, at der også dér er forståelse for to ting, nemlig at der skal ske en kraftig reduktion af drivhusgasserne, og at de rige, industrialiserede lande med det store CO₂-udslip pr. indbygger skal gå i spidsen med reduktionen.

Hvilke midler, der så skal tages i brug for at nå det fælles mål, er der jo så delte meninger om, men det er kun få, der benægter, at atmosfærens stigende indhold af drivhusgasserne er en trussel mod klimabalancen og dermed mod vores fælles fremtid.

Det er særdeles vigtigt, at vi er opmærksomme på de signaler, og at Kyoto-protokollens bindende forpligtelser bliver styrket, når vi skal forhandle i Buenos Aires. Jeg mener, at det er et forum, hvor vi kan komme et nyt skridt fremad: Er klimaaf-talen o.k.? Hvordan konkretiserer vi brugen af det, der også har været diskuteret her i dag, nemlig fleksible mekanismer? Hvordan